

Царе и Свещеници

Никола Димитров

Царе и свещеници

Божията първоначална идея беше да бъде със Своите хора и присъствието Му винаги да общува с тях, така че те да могат да се учат от Неговия образ, да бъдат царе и свещеници - царе, за да получават инструкции от Него; свещеници, за да принасят хваления към Него – индивидуално и тези на народа.

Битие 3:8 И при вечерния ветрец чува гласа на Господа Бога, като ходеше из градината...

Хората, обаче, съгрешиха и започнаха да се крият. Същият стих продължава:

И при вечерния ветрец чува гласа на Господа Бога, като ходеше из градината; и Адам и Ева се скриха от лицето на Господа Бога между градинските дървета.

Така започна търсенето на Божието присъствие и слава. Като казвам **търсене** няма предвид, че хората започнаха да търсят

Бога, а, че Бог започна да търси хората Си, с които би могъл да развие взаимоотношение.

Бог намери Авраам, в Битие 12 глава и му се яви няколко пъти. Авраам построи няколко олтара и там виждаме копнежа му по Божието присъствие. Дори да бъркаше, да лъжеше за жена си, той беше гладен за Бога и Бог му обеща толкова много неща. Гладът отключва Божиите обещания!

Яков видя в сън стълба към Небето и Бог на върха, чакайки някой да се качи. Яков нарича мястото Божият Дом - Ветил - дом на хляб.

После Бог се нарече **Аз Съм Който Съм** - тайнство, изискващо търсене и глад от наша страна.

Бог отправя същата покана към целия народ на Израел, както към Адам и Ева, да Му бъдат царе и свещеници:

Изход 19:5-6 И така, сега, ако наистина слушате гласа Ми и пазите завета Ми (кой завет?), то повече от всички племена вие ще бъдете Мое собствено притежание, защото Мой е целият свят; и вие ще Ми бъдете царство от свещеници и свят народ. Тези са думите,

*които трябва да кажеш на
израилтяните.*

Израел, подобно на Адам и Ева, отказаха да изпълнят първичната си роля и затова се наложи Бог да им даде Закона.

Дори докато чакаха да им го даде, те идолопоклонстватха но, въпреки това, Бог обитаваше с тях в пустинята, в Шатъра, който беше пресечена точка между Небето и Земята. Шатърът беше като миниатюрна Едемска градина - отново опит на Бога да бъде с тях.

*Изход 40:34-35 Тогава облакът покри
шатъра за срещане и Господнята слава
изпълни скинията. Моисей не можа да
влезе в шатъра за срещане, защото
облакът стоеше над него и Господнята
слава пълнеше скинията.*

Славата слизаше, присъствието беше там.

В Шатъра беше ковчегът на завета, в който имаше ценни неща, но мястото, където Бог слизаше, беше капака:

*Изход 25:17-22 Да направиш
умилостивилище от чисто злато, два
лакътя и половина дълго и лакът и*

половина широко. И да направиш два херувима от злато, изковани да ги направиш, на двата края на умилостивилището. Да направиш един херувим на единия край и един херувим на другия край; херувимите да направите част от самото умилостивилище на двата му края. Херувимите да бъдат с разперени отгоре крила и да покриват с крилата си умилостивилището; и лицата им да са едно срещу друго; лицата на херувимите да бъдат обърнати към умилостивилището. И да положат умилостивилището върху ковчега; а в ковчега да поставиш плочите на свидетелството, което ще ти дам. Там ще се срещам с теб; и отгоре на умилостивилището, между двата херувима, които са върху ковчега с плочите на свидетелството, ще говоря с тебе за всичко, което ще ти заповядам за израилтяните.

Когато Израилтяните влязоха в Обещаната земя, Шатърът беше в Сило. Филистимците (дяволът) откраднаха ковчега - дяволът иска да махне Присъствието от нас.

Давид го върна с голяма радост, танци и песни. Така се роди в сърцето на Давид желание да построи на Бога вечен дом – Храма:

2 Царе 7:1-11 И когато царят се установи в къщата си и Господ му беше дал спокойствие от всички неприятели около него, царят каза на пророк Натан: Виж сега, аз живея в кедрова къща, а Божият ковчег стои под завеси. А Натан отвърна на царя: Върви, направи всичко, което е в сърцето ти, защото Господ е с тебе.

Но през същата нощ Господното слово дойде на Натан и каза: Иди и кажи на слугата Ми Давид: Така говори Господ: Ти ли ще Ми построиш дом, в който да обитавам? Защото от деня, когато изведох израилтяните от Египет, до днес не съм обитавал в дом, не съм ходил в шатър и в скиния. Където и да съм ходил с всички израилтяни, говорих ли някога на някое от Израилевите племена, на което заповядах да пасе народа Ми, Израил, следното: Защо не Ми постройте кедров дом? Сега така да кажеш на слугата Ми Давид:

*Така казва Господ на Силите: Аз те взех от кошарата, оттам, където пасеше стадото, за да бъдеш вожд на народа Ми, на Израил; и съм бил с тебе навсякъде, където си ходил, и изтребих всичките ти неприятели пред теб, и направих името ти велико, както името на великите, които са на земята. Ще определя място за народа Си Израил и ще ги насадя, и ще обитават на свое собствено място, и няма да се преместват вече; и тези, които вършат нечестие, няма вече да ги притесняват, както преди – от деня, когато поставих съдии над народа Си Израил. И ще те успокоя от всичките ти неприятели. При това **Господ ти известява, че Той ще ти съгради дом.***

Бог му каза, че Той ще построи на Давид **дом**.

Двата дома бяха различни - Давид говореше за естествено дом, а Бог му говореше за един друг дом - духовен дом - семейство - присъствие.

Синът на Давид - Соломон, щеше да построи сградата и Славата щеше да е там наистина:

3 Царе 8:11 *така че поради облака
свещениците не можеха да застанат, за
да служат, защото Господнята слава
изпълни Господния дом.*

В Псалми 72:19 се говори за надеждата на
Давид:

*И благословено да бъде славното Негово
име до века; и нека се изпълни със
славата Му цялата земя. Амин и амин.*

Може би Давид си представяше, че когато
синът му Соломон издигне храма, целият свят
щеше да види Господната слава. Донякъде
това беше вярно, за гладните като Савската
царица.

След построяването на Храма, обаче, Езекийл
43 говори за храм, който щеше да бъде
съграден наново.

Исая 40-55 *Славата ще се разкрие и
всяка плът ще го види, понеже греховете
ще бъдат опростени.*

Исая 52:8 *Ето гласа на стражите ти!
Издигат гласа си, всички възклихват;
защото ще видят ясно с очите си как
Господ се връща в Сион.*

Но, другият син на Давид - Исус, щеше да
върне присъствието на Бога завинаги сред нас
– Емануил - Бог с нас.

Днес евреи и всякакви народи все още отиват
в Ерусалим, молят се на стената на плача и
оставят бележки, понеже вярват, че Божието
присъствие е още там.

*Йоан 1:14 Словото стана плът и
шатруваше между нас.*

Обещанията за Божието Присъствие се
изпълняват в Исус. Той е Шатърът. Той е
Храмът. Той е Хлябът. Той е пътят. Той е
истината. Той е животът. Той е светлината. Той
е славата. Той е присъствието.

Отново Бог отправя покана - този път към
целия свят - всеки, който повярва и приеме
Исус за Господ.

Ние, които сме Го приели, ставаме същата
светлина на света, солта на земята и
посланици на истината. Животът извира от
нас, гледаме славата Му и се променяме в
същия образ. Църквите ни са дом на хляб,
Божието присъствие е с нас и там, където Го
занесем.

Бог отправя същият призив към нас, да се върнем в първоначалния си призив и да бъдем царе и свещеници.

Бог да ви благослови!